

Marek Gedl

Kietrz, woj. opolskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 12, 59-60

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Grodzisko II w Jędrychowicach na Płaskowyżu Głubczyckim /dawniej na gruntach wsi Włodzienin, nazwa przed 1945 r. "Schanze in der Heecke"/ leży na cypiu wzniesienia ograniczonym od północy doliną zalewową Troi, od wschodu i zachodu dolinami prawobrzeżnych dopływów Troi, około 800 m na południowy zachód od kościoła we Włodzieninie. Obiekt został zbudowany na planie owalnym o wymiarach około 200 m /oś N-S/ x około 180 m /oś E-W/. Majdan jest otoczony fosą /szerokości 8-10 m/ i wałem /szerokości 10-12 m/. W związku z projektowaną inwestycją wodną i budową drogi - obiekt zostanie zniszczony w strefie o szerokości 30 m, przebiegającej przez jego środek wzdłuż osi N-S.

Badania ratownicze rozpoczęto na majdanie grodziska, usuwając ziemię orną za pomocą spychacza na przestrzeni 100 x 30 m /ary: VIII-XVII, XXXVIII-XLVII, LXVIII-LXXVII/. W sezonie 1978 wyeksplorowano część południową wykopu /ary: XVII, XLVII, LXXVI i LXXVII całkowicie oraz ary XVI i XLVI częściowo/.

Zazwyczaj bezpośrednio poniżej ziemi ornej dawały się rozpoznać zarysy jam na tle całkowitego podglebia, poza częścią południowo-wschodnią, wykopu, gdzie stwierdzono miększą /do głębokości 105 cm/ warstwę kulturową. Łącznie ujawniono 21 jam, z których dwie /nr 1 i 9/ nie zostały na razie rozkopane.

Spośród zbadanych jam najczęściej /nr 3, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 19 i 20/ należą do zasobowych jam gospodarczych o kształcie ściętego stożka, poszerzających się ku dołowi. Głębokość ich wynosiła 80-185 cm, a przewężenie sięgało od 90-150 cm /średnica najwęższego przekroju/ do 140-215 cm /średnica najszerszego przekroju przy dnie/. Ciekawą odmianę opisywanych obiektów stanowiły jamy 13 i 21, które miały formę zbliżoną do ściętej przy wierzchołku piramidy czworościennej. Pozostałe obiekty charakteryzował zwykle kolisty zarys poziomy i misowaty lub nlekkowaty przekrój pionowy /nr 11, 16, 17 i 18/, albo też odznaczały się nieregularną formą /nr 2, 4 i 8/.

Zawartość kulturową obiektów tworzy przede wszystkim ceramika, w tym charakterystyczne naczynia o chropowatym /'cementowym'/ brzuścu i gładkiej szyjce, typowa dla datowanej na wczesną epokę brązu tzw. kultury n owocerekwiańskiej. Znalezione też luźne ułamki naczyń neolitycznych oraz kilka fragmentów ceramiki nawiązującej do kultury mierzanowickiej.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Marek Gedl wraz z zespołem. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1958 roku. Finansowały PAN i Uniwersytet Jagielloński. Cmentarzysko kultury łużyckiej z II i III okresu epoki brązu, grób z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano systematyczne badania wykopaliskowe najstarszej części cmentarzyska, użytkowanej w ciągu II i III okresów epoki brązu. Prowadzono uzupełniające badania na południowych i na zachodnich peryferiach stanowiska. Zbadano 188 obiektów archeologicznych /nr 3313-3500/. Były to w większości małe groby ciałopalne popielnicowe lub bezpopielnicowe z wczesnej fazy kultury łużyckiej, datowane na schyłek II lub na III okres epoki brązu. Groby wyposażone były w ceramikę oraz w drobne wyroby brązowe. W obrębie wczesnołużyckiej części cmentarzyska zbadano też 10 dużych grobów ciałopalnych jamowych, ze śladami trumien drewnianych i innych konstrukcji drewnianych. W jednym z grobów tego typu znaleziono brązową szpilę uchata nawiązującą do form typowych dla kultury przedłużyckiej. Kontynuowano badania dużego obiektu rowkowego, zapoczątkowane w 1977 roku i zbadano jeden zniszczony grób z okresu wpływów rzymskich.

KŁOPOTÓW, gm. Lubin
woj. legnickie

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Gołubkow. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Piąty sezon badań. Osada kultury łużyckiej epoki brązu.

W roku bieżącym przebadano 190 m² terenu na północnym krańcu osady w celu uchwycenia zasięgu występowania obiektów nieruchomych. Odsłonięto 33 obiekty w tym: ziemianki, jamy odpadkowe i zasobowe, wgłębione paleniska wylepione gliną i wyłożone kamieniami i skorupami oraz ślady po słupach.

Do bardziej interesujących należała nieregularna w rzucie poziomym ziemianka zawierająca w wypełnisku ponad 100 głazów znacznej wielkości - być może rozsypano umocnionych kamieniami ścian. Z obiektów i warstwy kulturowej wydobyto znaczną ilość naczyń, w tym kilka małych, zachowanych w całości czerpaków. Wśród ceramiki przeważają skorupy chropowate - fragmenty garnków do gotowania i dużych naczyń zasobowych. Naczynia można datować na V okres epoki brązu.

Materiały złożono w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

KOŚCIELISKA, gm. Radłów
woj. częstochowskie
Stanowisko 18

Stowarzyszenie Miłośników
Olesna
Muzeum Regionalne
w Oleśnie Śl.

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak. Finansowało Stowarzyszenie Miłośników Olesna. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej /V ok. epoki brązu/.